

Cartea lui Daniel - Numărul o sută optzeci și șapte

Revelația Leului: de la Panium până la Pecetluirea Finală

Jeff Pippenger

2024-04-17

Când Isus desigilează un adevăr profetic, El este reprezentat ca Leul din seminția lui Iuda, iar la Cezareea lui Filip, Leul din seminția lui Iuda a început să desigileze faptul că "trebuie să meargă la Ierusalim și să aibă de suferit multe din partea bătrânilor, a marilor preoți și a cărturarilor, și să fie omorât, iar a treia zi să învie". Acele adevăruri sunt în concordanță cu mesajul pe care El l-a desigilat la începutul timpului pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, și apoi din nou la sfârșitul aceleiași perioade. Acele adevăruri sunt în concordanță cu mesajul reprezentat în versetele treisprezece până la cincisprezece din capitolul unsprezece al lui Daniel.

Când El desigilează acel adevăr celor o sută patruzeci și patru de mii, El face aceasta prin metoda rând după rând, căci acolo se află «cheile» Împărăției lui Dumnezeu. Acele adevăruri trebuie să fie mâncate, fiindcă ele sunt cheile Împărăției lui Dumnezeu, iar Împărăția lui Dumnezeu este menită să fie în lăuntrul poporului Său.

Iar când fariseii L-au întrebat când va veni Împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip văzut; nici nu vor zice: Iată, aici! sau: Iată, acolo! căci, iată, Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru. Luca 17:20, 21.

Demonii cred și totuși se înfioară, căci nu este de ajuns să crezi pur și simplu; „adevărul” trebuie să devină parte din tine, asemenea hranei fizice care este mâncată. În istoria din versetele treisprezece până la cincisprezece, Leul din seminția lui Iuda desigilează adevărurile legate de apropiata lege duminicală, iar acele adevăruri aplică pecetea pe frunțile fecioarelor înțelepte, înaintea crizei care vine. Leul din seminția lui Iuda cunoștea pe deplin mărturia din Matei, capitolul șaisprezece, iar vizita Sa la Cezareea lui Filip era în acord cu mărturia lui Daniel cu privire la Panium, și El știa că umbra crucii, sub care El și ucenicul Său stăteau la Cezareea lui Filip, reprezenta umbra viitoareii legi duminicale în istoria poporului Său din zilele de pe urmă.

De atunci încolo Isus a început să le arate ucenicilor Săi că trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere multe din partea bătrânilor, a arhierilor și a cărturarilor, să fie omorât, iar a treia zi să învieze. Atunci Petru, luându-L deoparte, a început să-L mustre, zicând: Departe fie de Tine, Doamne; aceasta nu Ți se va întâmpla. Dar El, întorcându-Se, i-a zis lui Petru: Înapoia Mea, Satano! Tu Îmi ești pricină de poticnire, căci nu cugeți la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor. Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Căci oricine va voi să-și scape viața o va pierde; iar cine își va pierde viața din pricina Mea o va găsi. Căci ce-i folosește omului să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Căci Fiul Omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după

faptele lui. Adevărat vă spun: sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până când nu vor vedea pe Fiul Omului venind în împărăția Sa. Matei 16:21-28.

Cel dintâi — și, potrivit regulii primei mențiuni, cel mai important — lucru pe care Isus l-a spus ucenicilor Săi despre suferințele crucii este că vor trebui să-și ia crucea proprie, dacă aleg să-L urmeze. Sora White afirmă în mod clar că crucea este totodată jugul. Jugul și crucea sunt simboluri ale voinței personale a omului, iar totul depinde de exercitarea corectă a voinței. Puterea care susține Templul lui Dumnezeu este un Miel care a fost înjunghiat și atârnat de un "stâlp". Mielul înjunghiat reprezintă răstignirea firii trupești inferioare, iar "stâlpul" de care este atârnată firea trupească moartă este voința. Hristos a oferit pilda Sa despre cum se biruie, păstrându-și neîncetat voința în supunere față de voința Tatălui Său și, după împlinirea acelei lucrări, S-a așezat pe scaunul de domnie împreună cu Tatăl Său. Simbolul biruinței este Mielul înjunghiat atârnat de stâlp. Toate aceste adevăruri sunt direct asociate cu cei reprezentați de Petru.

Către Filadelfia, reprezentată de cortul de la Exeter, se spune:

Pe cel ce biruiește îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși afară; și voi scrie asupra lui numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, Noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul meu; și voi scrie asupra lui numele meu cel nou. Cine are urechi, să audă ce zice Duhul bisericilor. Apocalipsa 3:12, 13.

Cel ce biruie precum a biruit Hristos va primi un nume nou, așa cum a primit și Simon Barjonah, și va deveni un stâlp în templul lui Dumnezeu, după cum Hristos este Mielul care a fost înjunghiat și atârnat de un stâlp în templul lui Dumnezeu. Când va birui precum a biruit Hristos, va ședea de asemenea pe scaunul de domnie în locurile cerești, așa cum a făcut Hristos.

Către Laodicea, reprezentată de cortul din Watertown, se afirmă:

Iată, stau la ușă și bat: dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui îi voi da să șadă împreună cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut împreună cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie. Cine are urechi, să audă ce zice Duhul către biserici. Apocalipsa 3:20-22.

Întâiul adevăr pe care Isus l-a spus ucenicilor, când a început să le descopere suferințele crucii, a fost că oamenii trebuie să biruiască întocmai cum El le dăduse un exemplu de biruință. Oamenii trebuie să-și răstignească firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei. Când acest lucru va fi împlinit, ei vor fi așezați în locurile cerești.

Deși eram morți în păcate, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți;) și ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună în locurile cerești, în Hristos Isus. Efeseni 2:5, 6.

După ce a prezentat adevărul răstignirii, în termeni de responsabilitate personală, Leul din seminția lui Iuda a adăugat un alt adevăr care se referă la zilele de pe urmă.

Căci ce-i folosește omului, dacă va câștiga lumea întreagă și își va pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimbul sufletului său? Căci Fiul Omului va veni în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale. Adevărat vă spun vouă: sunt unii dintre cei ce

stau aici care nu vor gusta moartea până când vor vedea pe Fiul Omului venind în Împărăția Sa. Matei 16:26-28.

Când, în perioada de încheiere a pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, solia strigării de la miezul nopții este desigilată de Leul din seminția lui Iuda, vor fi unii care nu vor fi murit. Atunci El S-a adresat în mod specific celor o sută patruzeci și patru de mii, poporului Său din zilele de pe urmă, care nu gustă moartea. Prin urmare, la șase zile după vizita Sa la Cezareea lui Filip, Leul din seminția lui Iuda a desigilat un adevăr care avea să-i întărească pe ucenicii Săi pentru criza crucii ce se apropia, dar care, și mai important, se referea la legea duminicală ce urma să vină în curând.

Și după șase zile, Iisus i-a luat pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele lui Iacov, și i-a dus într-un munte înalt, deoparte. Și S-a schimbat la față înaintea lor; și fața Lui a strălucit ca soarele, iar veșmintele Lui erau albe ca lumina. Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie, vorbind cu El. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis lui Iisus: Doamne, bine este pentru noi să fim aici; dacă voiești, să facem aici trei colibe: una Ție, una lui Moise și una lui Ilie. Pe când el încă vorbea, iată, un nor luminos i-a umbrit pe ei; și iată un glas din nor, zicând: Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit; pe Acesta ascultați-L. Iar când au auzit ucenicii, au căzut cu fața la pământ și s-au înfricoșat foarte. Și Iisus S-a apropiat, S-a atins de ei și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți. Iar ridicându-și ochii, n-au văzut pe nimeni, decât numai pe Iisus singur. Și, pe când coborau ei din munte, Iisus le-a poruncit, zicând: Să nu spuneți nimănui vedenia, până ce Fiul Omului Se va scula din morți. Și L-au întrebat ucenicii, zicând: Atunci pentru ce zic cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie? Iar Iisus, răspunzând, le-a zis: Ilie, într-adevăr, va veni întâi și va așeza la loc toate. Dar vă spun vouă că Ilie a și venit și nu l-au cunoscut, ci i-au făcut ce au vrut; tot așa și Fiul Omului va pătimi de la ei. Atunci au înțeleas ucenicii că le-a vorbit despre Ioan Botezătorul. Matei 17:1-13.

În acest pasaj, Leul din seminția lui Iuda desigilează adevărurile care îi pecetluiesc pe cei o sută patruzeci și patru de mii, chiar înainte de închiderea timpului de probă, căci „vremea este aproape”. El a identificat mai întâi suferința crucii și a prezentat acea experiență drept diferența definitorie între o clasă care ar refuza să-și exercite voința în răstignirea firii și o clasă care ar urma exemplul lui Hristos. Apoi le-a arătat că ei reprezentau ultima generație din istoria pământului, când vor exista oameni care vor trăi de la momentul desigilării care a avut loc la 11 septembrie 2001 până la revenirea Sa.

Atunci El a înfățișat o vedenie a ființei Sale preaslăvite, iar împreună cu El erau Moise și Ilie. Mesajul pecetluirii care este desigilat este Apocalipsa lui Isus Hristos, care este asociată cu Moise și Ilie, iar acel mesaj a început să fie desigilat în iulie 2023, când cei doi martori din capitolul unsprezece al Apocalipsei, care sunt Moise și Ilie, au fost stabiliți, rând după rând, ca simboluri care reprezentau pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii. Când cei trei ucenici au văzut vedenia și au auzit glasul lui Dumnezeu, „au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte tare. Și Isus S-a apropiat, i-a atins și le-a zis: Ridicați-vă și nu vă temeți.”

Vedenia pe care au văzut-o cei trei ucenici reprezintă o vedenie a slavei lui Hristos în zilele de pe urmă și, prin urmare, este aceeași vedenie pe care a văzut-o Daniel în capitolul al zecelea.

Și eu, Daniel, am văzut singur vedenia; căci bărbații care erau cu mine n-au văzut vedenia; dar o mare cutremurare a căzut peste ei, încât au fugit să se ascundă. De aceea am rămas singur și am văzut această mare vedenie, și nu mi-a mai rămas nicio putere; căci podoaba mea s-a prefăcut în mine în stricăciune, și n-am mai avut nicio tărie. Totuși am auzit glasul cuvintelor Lui; și când am auzit glasul cuvintelor Lui, am căzut într-un somn adânc, cu fața la pământ, și fața mea era îndreptată spre pământ. Și, iată, o mână m-a atins și m-a așezat în genunchi și pe palmele mâinilor. Și mi-a zis: O, Daniele, om preaiubit, pricepe cuvintele pe care ți le vorbesc și stai drept în picioare; căci către tine am fost acum trimis. Și când mi-a rostit acest cuvânt, am stat tremurând. Atunci mi-a zis: Nu te teme, Daniele; căci din cea dintâi zi când ți-ai pus inima să înțelegi și să te smeresti înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite, și eu am venit din pricina cuvintelor tale. Daniel 10:7-12.

Viziunea Schimbării la Față din Matei, capitolul al șaptesprezecelea, este viziunea în oglindă din Daniel, capitolul al zecelea, care are loc atunci când oasele moarte și uscate ale lui Ezechiel sunt înviate. Viziunea, împreună cu mesajul asociat, manifestă două clase de închinători, una în cortul din Exeter, iar cealaltă în cortul din Watertown, care este adunarea batjocoritorilor a lui Ieremia și sinagoga Satanei a lui Ioan. Asemenea efectelor viziunii din mărturia lui Daniel, la fel și „când ucenicii au auzit-o, au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte tare. Iar Iisus a venit și i-a atins și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.” Viziunea a fost audibilă și vizuală în ambele cazuri și a produs teamă în ambele exemple. O "atingere" a fost necesară pentru întărire în ambele mărturii.

Vedenia Schimbării la Față a fost, între altele, o dovadă că Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată, căci în capitolul al șaisprezecelea al Evangheliei după Matei, în ultimul verset, Isus spusese: "Sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până când vor vedea pe Fiul Omului venind în Împărăția Sa." Schimbarea la Față a fost o ilustrare a venirii "Fiului Omului" în Împărăția Sa.

Moise, pe muntele Schimbării la Față, a fost martor al biruinței lui Hristos asupra păcatului și a morții. El i-a reprezentat pe cei care vor ieși din mormânt la învierea celor drepti. Ilie, care fusese strămutat la cer fără să vadă moartea, i-a reprezentat pe cei care vor fi în viață pe pământ la a doua venire a lui Hristos și care vor fi 'schimbați, într-o clipă, într-o clipeală a ochiului, la trâmbița cea din urmă;' când 'acest muritor trebuie să se îmbrace în nemurire' și 'acest stricăcios trebuie să se îmbrace în nesticăciune'. 1 Corinteni 15:51-53. Isus era îmbrăcat în lumina cerului, așa cum Se va arăta când va veni 'a doua oară, fără păcat, spre mântuire.' Căci El va veni 'în slava Tatălui Său, împreună cu sfinții îngeri.' Evrei 9:28; Marcu 8:38. Făgăduința Mântuitorului făcută ucenicilor era acum împlinită. Pe munte, viitoarea împărăție a slavei era reprezentată în miniatură — Hristos, Împăratul; Moise, un reprezentant al sfinților înviați; iar Ilie, al celor strămutați. The Desire of Ages, 421.

Adevărul pecetluirii include identificarea potrivit căreia cei o sută patruzeci și patru de mii sunt cei reprezentați în Apocalipsa, capitolul șapte, care nu mor, fiind reprezentați prin Ilie, și că marea mulțime din Apocalipsa, capitolul șapte, este alcătuită din cei reprezentați prin Moise, care mor. Unul dintre grupuri este chemat la primul glas al Apocalipsei, capitolul optsprezece, iar celălalt grup este chemat la al doilea glas al Apocalipsei, capitolul optsprezece.

După atingerea aceea, Isus le-a dat ucenicilor, în continuare, această poruncă, zicând: "Să nu spuneți nimănui despre vedenie, până când Fiul omului va învia din morți." Vedenia Schimbării la Față, care este vedenia oglinzii, împreună cu vedenia lui Isaia din capitolul șase, cu vedenia lui Pavel pe când era în al treilea cer și cu vedenia lui Ezechiel a roților dinlăuntrul roților, a fost pecetluită de Leul din seminția lui Iuda, până după învierea lui Hristos.

Învierea lui Hristos reprezintă învierea celor doi martori care se aflau împreună cu Hristos chiar în acea viziune și care urmau să fie înviați în luna iulie a anului 2023. Atunci mesajul pecetluirii avea să fie desigilat pentru cei doi martori din Apocalipsa, capitolul unsprezece, și pentru cele două grupuri de credincioși, iar acesta avea să fie așezat în contextul viziunii în oglindă a slavei lui Hristos la sfârșitul lumii.

Mesajul pecetluirii va fi, de asemenea, plasat în contextul primelor trei versete ale capitolului întâi din Apocalipsa, unde lanțul de comunicare, care reprezintă îmbinarea divinității cu umanitatea, este expus în procesul pas cu pas al modului în care mesajul pecetluirii este prezentat celor care sunt candidați să se numere printre cei o sută patruzeci și patru de mii.

Procesul, pas cu pas, a fost de la Tatăl, la Fiul, la îngerul Gabriel, la Ioan, la biserici. De la Tatăl divin, la Fiul divin și omenesc, la o făptură necăzută (Gabriel), la o făptură căzută (Ioan), la bisericile care sunt în Asia (lumea). Cei cinci pași sunt identificați în mod specific chiar la prima mențiune a Revelației lui Isus Hristos, iar a nega orice pas înseamnă a le nega pe toate.

În acord cu acea revelație, ucenicii l-au întrebat atunci pe Iisus: "Pentru ce, deci, zic cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?" Iar Iisus, răspunzând, le-a zis: "Ilie, într-adevăr, va veni mai întâi și va așeza din nou toate lucrurile. Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci i-au făcut orice au voit. Tot astfel va suferi și Fiul Omului din partea lor." Atunci ucenicii au înțeles că le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Rolul profetic al lui Ioan Botezătorul și al lui Ioan, autorul Apocalipsei, constituie un element al soliei sigilării, iar cei din cortul din Watertown care au ales să nesocotească solia lui Samuel Snow îi reprezintă pe aceia care nu sunt dispuși să recunoască faptul că Domnul îi alege pe oamenii pe care El alege să-i aleagă. Glasul care a fost ales în 1989, care și-a publicat pentru prima dată solia la două sute douăzeci de ani după 1776, în 1996, care a fost străjerul ce a identificat că al treilea Vai sosise la 11 septembrie 2001, care a prezentat solia păcătoasă din 18 iulie 2020, face parte din solia sigilării, iar rolul lui este reprezentat de Ioan Botezătorul.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Am văzut un grup care stătea bine străjuit și neclintit, fără a da vreo încuviințare celor ce ar fi tulburat credința statornicită a obștii. Dumnezeu i-a privit cu aprobarea Sa. Mi s-au arătat trei trepte — soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. A zis îngerul meu însoțitor: „Vai de acela care va mișca vreo piesă sau va clinti un cui din aceste solii. Înțelegerea adevărată a acestor solii este de importanță vitală. Soarta sufletelor atârână de felul în care sunt primite.” Am fost din nou condus prin aceste solii și am văzut cu cât de scump a fost cumpărată experiența poporului lui Dumnezeu. Ea fusese dobândită prin multă suferință și

luptă aspră. Dumnezeu îi condusesse pas cu pas, până când îi așezase pe o platformă solidă, neclintită. Am văzut persoane apropiindu-se de platformă și examinând temelia. Unii, cu bucurie, au pășit îndată pe ea. Alții au început să găsească cusur temeliei. Doreau să se facă îmbunătățiri, și atunci platforma ar fi mai desăvârșită, iar poporul mult mai fericit. Unii au coborât de pe platformă ca să o examineze și au declarat că este așezată greșit. Dar am văzut că aproape toți stăteau ferm pe platformă și îi îndemneau pe cei care coborâseră să înceteze cu plângerile lor; căci Dumnezeu era Marele Meșter Zidar, iar ei se luptau împotriva Lui. Ei au istorisit lucrarea minunată a lui Dumnezeu, care îi condusesse la platforma fermă, și, în unire, și-au ridicat ochii spre cer și, cu glas tare, L-au slăvit pe Dumnezeu. Aceasta i-a mișcat pe unii dintre cei care se plânseseră și părăsiseră platforma, și ei, cu înfățișare smerită, au pășit din nou pe ea.

Mi-a fost îndreptată atenția înapoi spre proclamarea primei veniri a lui Hristos. Ioan a fost trimis în duhul și puterea lui Ilie, ca să pregătească calea lui Isus. Cei ce au respins mărturia lui Ioan nu au avut niciun folos din învățăturile lui Isus. Împotrivirea lor față de mesajul care prevestea venirea Lui i-a așezat într-o poziție în care nu puteau primi lesne cele mai puternice dovezi că El era Mesia. Satana i-a îndemnat pe cei ce respinseseră mesajul lui Ioan să meargă și mai departe, să-L respingă și să-L răstignească pe Hristos. Prin aceasta s-au așezat într-o situație în care nu puteau primi binecuvântarea din ziua Cincizecimii, care i-ar fi învățat calea spre sanctuarul ceresc. Sfășierea perdelei templului a arătat că jertfele și rânduielile iudaice nu vor mai fi primite. Marea Jertfă fusese adusă și fusese primită, iar Duhul Sfânt, care S-a pogorât în ziua Cincizecimii, a îndreptat mințile ucenicilor de la sanctuarul pământesc la cel ceresc, unde Isus intrase prin însuși sângele Său, ca să reverse asupra ucenicilor Săi beneficiile ispășirii Sale. Dar iudeii au fost lăsați în întuneric deplin. Au pierdut toată lumina pe care ar fi putut-o avea cu privire la planul mântuirii și au continuat să se încreadă în jertfele și ofrandele lor zadarnice. Sanctuarul ceresc luase locul celui pământesc, totuși ei nu aveau cunoștință de această schimbare. De aceea nu puteau beneficia de mijlocirea lui Hristos în Locul Sfânt.

Mulți privesc cu groază felul în care iudeii L-au respins și L-au răstignit pe Hristos; și, pe când citeșc istoria batjocurilor rușinoase la care a fost supus, cred că Îl iubesc și că nu L-ar fi tăgăduit ca Petru și nici nu L-ar fi răstignit ca iudeii. Dar Dumnezeu, care citește inimile tuturor, a pus la probă dragostea pentru Isus pe care pretindeau că o simt. Întreg cerul a privit cu cel mai profund interes primirea soliei primului înger. Dar mulți care pretindeau că Îl iubesc pe Isus și care vărsau lacrimi citind istoria crucii au batjocorit vestea bună a venirii Lui. În loc să primească solia cu bucurie, au declarat-o o amăgire. I-au urât pe cei care iubeau arătarea Lui și i-au alungat din biserici. Cei care au respins prima solie nu au putut avea niciun folos din a doua; nici nu au fost ajutați de strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre, împreună cu Isus, prin credință, în Locul Preasfânt al sanctuarului ceresc. Iar respingând cele două solii anterioare, și-au întunecat atât de mult înțelegerea încât nu mai văd nicio lumină în solia îngerului al treilea, care arată calea în Locul Preasfânt. Am văzut că, așa cum iudeii L-au răstignit pe Isus, tot astfel bisericile nominale au răstignit aceste solii și, de aceea, nu au cunoștință despre calea spre Locul Preasfânt și nu pot avea niciun folos din mijlocirea lui Isus de acolo. La fel ca iudeii, care aduceau jertfele lor nefolositoare, ei înalță rugăciunile lor nefolositoare către încăperea pe care Isus a părăsit-o; iar Satana, mulțumit de înșelăciune, își asumă un caracter religios și îndreaptă mințile acestor creștini de nume către sine, lucrând cu

puterea lui, cu semnele și minunile lui mincinoase, pentru a-i prinde în cursa lui. Pe unii îi înșală într-un fel, pe alții în altul. Are amăgiri diferite pregătite pentru a influența minți diferite. Unii privesc cu groază o amăgire, în timp ce o primesc cu ușurință pe alta. Satana îi amăgește pe unii prin spiritism. El vine, de asemenea, ca un înger de lumină și își răspândește influența pretutindeni prin reforme false. Bisericile sunt pline de entuziasm și socotesc că Dumnezeu lucrează în chip minunat pentru ele, când, de fapt, este lucrarea unui alt duh. Entuziasmul se va stinge și va lăsa lumea și biserica într-o stare mai rea decât înainte.

"Am văzut că Dumnezeu are copii sinceri printre adventiștii nominali și în bisericile căzute, iar înainte ca urgiile să fie vărsate, predicatori și credincioși vor fi chemați să iasă din aceste biserici și vor primi cu bucurie adevărul. Satana știe aceasta; și, înainte ca strigătul cel mare al îngerului al treilea să fie vestit, el stârnește o efervescență în aceste grupări religioase, pentru ca aceia care au respins adevărul să creadă că Dumnezeu este cu ei. El nădăjduiește să-i înșele pe cei sinceri și să-i facă să creadă că Dumnezeu încă lucrează în favoarea bisericilor. Dar lumina va străluci, și toți cei sinceri vor părăsi bisericile căzute și își vor lua poziția de partea rămășiței." Scrieri timpurii, 258-261.